

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17

гр. София, 27.07.2026 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на шестнадесети юли през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

Членове: подп. ВАСИЛ М. П.
 лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

като разгледа докладваното от лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20266000600012 по описа за 2026 година

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

С Присъда № 1/24.03.2026 г. по НОХД № 69/2025 г. по описа на Военен съд-Сливен подсъдимият П. Н. П. е признат за виновен в това, че в периода от 12.05.25 г. до 01.06.25 г., в условията на продължавано престъпление и в условията на домашно насилие (пострадалата И. П. К. има дете от обвиняемия редник 3-ти клас П. Н. П.), извършил деянията:

-на 12.05.2025 г. в 17:53 ч. в гр. София по телефона се закарнал с престъпление против личността - с убийство спрямо лицето И. П. К., с думите:„ще те циментирам“, „ще те убия“, като това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му и деянието е извършено в условията на домашно насилие;

- на 01.06.2025 г. в периода 17:03ч. - 21:12 ч. в гр. П. по телефона се закарнал с престъпление против личността - с убийство спрямо лицето И. П. К., с думите: „теб може да пожая, но приятеля ти ще го убия“, а също и с конклюдентни действия: тръгвайки от с.*****, общ. *****, за гр.*****, носейки огнестрелно оръжие - пистолет марка „*****“ с пълнител с осем броя патрони, като това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му и деянието е извършено в условията на домашно насилие, поради което на основание чл.144, ал.3, т.1 и т.3, вр. ал.1, вр.чл.26 от НК и чл.54 от НК му е наложено наказание „лишаване от

свобода“ за срок от една година и шест месеца.

Подсъдимият П. Н. П. е признат за виновен и в това, че в периода от 12 май 2025 г. до 01.06.2025 г. в условията на продължавано престъпление извършил деянията:

-на 12.05.2025 г. в 17:53 ч. в гр. София по телефона се закарнал с престъпление против личността - с убийство спрямо лицето М. Г. Г., с думите: „Ще те убия!“, „Ще те убия и излежа!“, „Ела в ***** да те убия!“, като това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

-на 01.06.2025 г. в периода 17:03ч. - 21:12 ч. в гр. П. по телефона се закарнал с престъпление против личността - с убийство спрямо лицето М. Г. Г., с думите: „теб може да пожая, но приятеля ти ще го убия“, а също и с конклюдентни действия: тръгвайки от с.*****, общ. ***** за гр.*****, носейки огнестрелно оръжие - пистолет марка „*****“ с пълнител с осем броя патрони, като това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му, поради което на основание чл.144, ал.3, т.1, вр. ал.1 вр., чл.26 от НК и чл.54 от НК, му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година.

На основание чл.23 ал.1 от НК съдът е наложил на подсъдимия П. едно общо наказание в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим.

На основание чл.53 ал.1 буква „а“ от НК, съдът е отнел в полза на държавата вещественото доказателство – пистолет марка „*****“ с № ***** с поставен в него пълнител с осем броя патрони на съхранение в РУ на МВР - ***** като оръжие, посредством което е извършено престъплението. Постановено е вещественото доказателство - кафяв кожен кобур, намиращ се на съхранение в РУ на МВР – *****, да се върне след влизане на присъдата в сила на подс.П., а веществените доказателства по делото, а именно: 1бр. DVD-R от изготвена техническа експертиза на мобилен телефон ***** на И. К., находящ се на лист 93, том 1 от ДП, 1бр. С Д към справка рег. № 5633/24.06.2025 година на „*****“ ЕАД находящ се на л.65, том 2 от ДП и 1бр. СД към справка рег. № 12736/24.06.2025 година на „*****“ ЕАД да останат приложени по досъдебното производство.

На основание чл.189 ал.3 от НПК съдът е осъдил подс.П. да заплати разноските по досъдебното производство в размер на сумата 462,62

евро/904,80лв. за съдебно-психологическа експертиза; 269,86евро/ 527,80лв. за съдебно-психологическа експертиза; 192,71евро/376,90лв. за съдебно-техническа експертиза; 376,90лв. за съдебно-техническа експертиза или общо сумата 1117,89 евро /2186,40 лв. (две хиляди сто осемдесет и шест лева и 40 ст.) по сметка на Военноокръжна прокуратура – Сливен.

Подс. П. е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд – Сливен, направените деловодни разноски в размер на 158,08 /сто петдесет и осем и 0,08/ евро /309,18 /триста и девет и 0,18/ лева.

Съдът се е произнесъл и по предявените от пострадалите лица граждански иски като е присъдил на И. К. обезщетение за претърпени неимуществени вреди от деянието в размер на 1533,88/хиляда петстотин тридесет и три и 0,88/ евро/3000 / три хиляди/, ведно със законната лихва, считано от 12.05.2025 г., до окончателното изплащане на сумата като е отхвърлил иска в останалата му част за разликата до 5000 лева като неоснователен и недоказан, а на М. Г. е присъдил обезщетение за претърпени от деянието неимуществени вреди в размер на 1022,58/хиляда двадесет и два и 0,58/ евро/2000 /две хиляди/ лева, ведно със законната лихва, считано от 12.05.2025 г. до окончателното изплащане на сумата. Отхвърлен е иска в останалата му част за разликата до 5000 лева като неоснователен и недоказан.

Подсъдимият е осъден да заплати и държавна такса върху присъдените обезщетения за претърпени неимуществени вреди. На частните обвинители за присъдени направените разноски по делото за адвокатски възнаграждения.

Срещу присъдата е подадена въззивна жалба и допълнение към нея от подс.П. чрез неговия защитник. В същата се твърди, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, както и при явна несправедливост на наложеното наказание.От съда се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият П. да бъде оправдан по повдигнатото обвинение. Направено е алтернативно искане за изменение на присъдата в частта относно наложеното наказание, което да бъде намалено и да бъде приложен института на условното осъждане.

В допълнението към жалбата се твърди, че съдът превратно, едностранчиво и тенденциозно е тълкувал част от доказателствения материал, а друга част е игнорирал в своята аналитична дейност. Акцент се поставя върху анализа на показанията на свид. И. К. в с.з., проведено на 04.02.2026 г.

като се твърди, че съдът е проявил тенденциозност, обслужвайки обвинителната теза. Според защитника свид.К. е заявила, че заплахите от подсъдимия спрямо К. датират от 2022 г., а от м.март 2025 г. са и заплахите, че ще я убие и „циментира“. В с.з. от 06.06.2025 г. свид.К. заявила, че от 3-4 години подсъдимият я е заплашвал с убийство. Счита, че словесно изразената закана за убийство /за циментиране/, преценявана в контекста на доказани враждебни, до степен на взаимна неприязън, конфликтни личностни взаимоотношения, както и съдържанието на обичайния речников фонд, използван винаги и последователно в контактите между подсъдимия и частната обвинителка, не изпълняват обективния критерий за престъпна съставомерност на деянието, ако по съществото си тя не би могла да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ. Твърди, че от съдържанието на чатове между двамата, описани в Протокол № 1 от Протокол за оглед на веществени доказателства от 01.07.2025г, проведени в периода от 07.05.2025 г. до 02.06.2025 г., е видно, че инкриминираните изрази са проява на гнева на подсъдимия от поведението на свид.К. и представляват реакция на осъщественото от свидетелката словесно предизвикателство, съдържащо съмнение за физическата му годност като мъж, демонстриране на чувства към новия мъж в живота ѝ, и пр. Обръща се внимание на обстоятелството, че през инкриминирания период от време не се е стигнало до физическа саморазправа с различни характеристики и интензитет, поради което счита, че макар заканите за убийство да съдържат заплашителен смисъл, те са били обективно негодни да възбудят основателен страх за осъществяването им, а от субективна страна-подсъдимият не е целял да предизвика такъв страх у свидетелката К..

Намира, че не е налице квалификацията признак по чл.144, ал.3, т.3 от НК, доколкото не е установено по категоричен начин деянието да е осъществено при условията на домашно насилие. Позицията се на легалната дефиниция за домашно насилие по смисъла на чл.93, т.31 от НК и цитирайки обстойно показания на свидетели и части от чат между подсъдимия и свид.К., защитникът намира, че липсват убедителни доказателства, от които да се направи извод, че подс.П. е баща на детето Д..

На следващо място защитникът заявява, че относимите към предмета на делото фактически положения не са установени в съответствие с процесуалните правила като са допуснати нарушения при допускането,

събирането, проверката и оценката на доказателствените материали. В тази връзка твърди, че огледът на веществени доказателства не е извършен по предвидения в закона процесуален ред. Намира, че ценените от съда скрийншотовете на кореспонденция между подс.П. и свид.К. не представляват „доказателствено средство, а следва да се ценят като веществено доказателство“, но счита, че възможността да се използва в процеса на доказване такъв запис изисква да се отговор до каква степен е допустимо да се нарушават защитени права каквото право е правото на личен живот. Заявява, че е възможно да бъдат използвани тези скрийншотовете в наказателното производство само ако не е налице манипулация на записите от телефона, но експертът по назначената съдебно-техническа експертиза не е дал отговор на този въпрос, доколкото такава задача не му е поставена.

Във финалната част на допълнението към въззивната жалба се излага алтернативно искане за изменение на присъдата чрез намаляване размера на наложеното наказание, което се счита за явно несправедливо, несъответстващо на обществената опасност на деянието и дееца, некореспондиращо с установените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Обръща се внимание на възможността за приложение на института на условното осъждане, доколкото подсъдимия не е осъждан и ефективното изтърпяване на наказанието не е необходимо за постигане целите на наказанието, на поправянето на осъденото лице, а също и поради корекционното въздействие на изпитателния срок.

Направено е доказателствено искане за назначаване на повторна експертиза, което се обосновава със съзряно вътрешно противоречие в заключението и заявеното от експерта в съдебно заседание, а именно, че пострадалото лице и частен обвинител К. е самоуверена и ефективна като самоувереността не е проява на страха.

Настоящият съдебен състав на Военно-апелативния съд констатира, че въззивната жалба и допълнение към нея са подадени в срок, от надлежна страна. Делото е подсъдно на Военно-апелативния съд и няма основание за спиране или прекратяване на наказателното производство.

За изясняване на относимите към делото обстоятелствата и правилното му решаване съдът намира, че следва:

- да бъде назначена съдебна техническа и инженерна експертиза, която

да се извърши от майор инж. П. И. М.. Експертът следва да визуализира на хартиен носител съдържащата се информация в DVD-R Maxell /приобщен по ДП № 19-Сл-Х-1 от 2025 г. по описа на ВОП-Сливен, т.1, л.93/ за периода от 07.05.2025 г. до 02.06.2025 г., представляваща комуникация чрез приложението WhatsApp между лица с имена „*****“ и „*****“ под формата на текстови съобщения, файлове тип JPG, съдържащи изображения, които са изпращани между посочените по-горе лица с приложението като се опише съдържанието и се изготви снимков материал, да възпроизведе на хартиен носител съдържанието на аудио-визуални файлове;

-да се призове за допълнителен разпит в.л. Й. М. Й.-клиничен психолог при ЦПЗ „*****“_*****;

-да се призове за разпит свид.Д. И. К. /същата е била заличена от списъка на лицата за призоваване по искане на повереника адв.М. без да се изслуша становището по направеното искане от всички страни/

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, свид.Др.К., вещите лица М. и Й..

Предвид горното и на основания чл. 327 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА ВНОХД № 12/2026 г. по описа на Военно-апелативен съд за 02.09.2026 г. от 11.00 ч. в гр. София, СЪДЕБНА ПАЛАТА на булевард „Витоша“ № 2, партер, зала № 4, за която дата да се призоват подсъдимия П. П.,с адрес за призоваване с.*****, ул."*****" №****, общ.*****, обл.*****, защитника му адв.Г. Д. от АК-***** с адрес за призоваване гр.*****, ул."*****" ***, офис ***, частните обвинители И. К. с адрес за призоваване гр.*****, ул."*****"№**** и М. Г. от гр.*****, ул."*****" №****, повереника на частните обвинители адв.Л. М. с адрес за призоваване гр.*****, ул."*****"№****, обл.*****, както и Военно-апелативна прокуратура.

Да се призове за допълнителен разпит вещото лице в.л. Й. М. Й.-клиничен психолог при ЦПЗ „*****“_*****.

Да се призове свидетелката Д. И. К. с адрес за призоваване гр.*****,

ул. „*****“ №***.

НАЗНАЧАВА съдебна техническа и инженерна експертиза, която да се извърши от майор инж. П. И. М. със задача да визуализира на хартиен носител съдържащата се информация в DVD-R Maxell /приобщен по ДП № 19-Сл-Х-1 от 2025 г. по описа на ВОП-Сливен, т.1, л.93/ за периода от 07.05.2025 г. до 02.06.2025 г., представляваща комуникация чрез приложението WhatsApp между лица с имена „*****“ и „*****“ под формата на текстови съобщения; файлове тип JPG, съдържащи изображения, които са изпращани между посочените по-горе лица с приложението като се опише съдържанието и се изготви снимков материал; да възпроизведе на хартиен носител съдържанието на аудио-визуални файлове.

Вещото лице П. И. М. да се призове по месторабота РС „Военна полиция“-София

Да се осигури възможност на страните да се запознаят с материалите по делото и да направят необходимите извлечения.

Определението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____